

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

לפני כבוד השופט שי ברגר

המאשימה: מדינת ישראל – הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים

נגד

הנאשם: אבי אוחיון ת"ז 067622340

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד יאיר הלר
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

גזר דין

1. הנאשם הורשע בכתב אישום הכולל שני אישומים בעבירות של פגיעה בשמורת טבע, לפי סעיפים 30(ד) ו- 57(א) לחוק גנים לאומיים שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח – 1998, איסור פגיעה בדגים, לפי תקנה 4(א) לתקנות גנים לאומיים ושמורות טבע (איסור פגיעה בערכי טבע וההגנה עליהם), התשכ"ח-1968 (להלן: "התקנות"), ואיסור הכנסת חומר זר, לפי תקנה 10 לתקנות.

עובדות כתב האישום

2. לפי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 30.6.17 בשעות הבוקר, בתחום שמורת טבע ים האלמוגים באילת, סמוך למסוף מעבר הגבול בטאבה, עסק הנאשם בדיג באמצעות חכה, וזאת למרות שילוט האוסר פגיעה בערכי הטבע, שהיה מוצב כמה עשרות מטר ממקומו של הנאשם, ואשר הנאשם חלף אותו בדרך למקום שבו ביצע את העבירה. לנאשם לא היה היתר למעשיו.

3. לפי המתואר בעובדות האישום השני, ביום 23.7.17, משעה שאינה ידועה למאשימה ועד שעה 08:11 לכל הפחות, בתחום שמורת טבע ים האלמוגים באילת, סמוך למסוף מעבר הגבול בטאבה, עסק הנאשם בדיג באמצעות חכה וציוד דיג רב.

4. הנאשם דג 9 דגים, כשחלק מהדגים אותם דג הוכנסו לדלי וחלקם האחר הונחו על ידו לצדי הדלי, וזאת למרות שילוט האוסר פגיעה בערכי הטבע, שהיה מוצב כמה עשרות מטר ממקומו של הנאשם.

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

5. ביום 4.12.17 נערכה שיחת טלפון בין הנאשם לבין מר זיו נדר, שהינו פקח המאשימה, בה הודיעה הנאשם לפקח כי בכוונתו לדוג במקום גם בעתיד.

6. במעשיו המתוארים לעיל, פגע הנאשם בשמורה, פגע בדגים בשמורה והשליך לשמורה חומר זר, וזאת מבלי שהיה לו היתר למעשיו.

טיעוני הצדדים

1. **המאשימה** טענה, כי מדובר בעבירות שפגעו באופן ממשי בשמורת טבע ייחודית, וכי התנהלות הנאשם כמתואר בכתב האישום, הינה התנהלות מתריסה כנגד הרשויות האמונות על ההגנה והשמירה על אוצרות שמורת הטבע. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה מטעמו וטען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כולל קנס הנע בין 10,000-15,000 ₪ וענישה נלווית. לטענת המאשימה, יש להטיל על הנאשם ענישה משמעותית שיהיה בה מסר ברור לנאשם ולאחרים כמותו. לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה להשתתף קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪, לצד התחייבות כספית וחילוט פרטי הדיג.

2. **הנאשם** טען, כי הינו אזרח ותיק, מעל גיל 70, בעל בעיות בריאותיות, ביניהן התמודדות עם מחלת הסוכרת, וכי אינו עובד מזה כ-9 חודשים לאור מצב החירום שפקד את המדינה עם פרוץ מגפת הקורונה. בנוסף, טען הנאשם כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בערכי טבע וכי הוא עוסק בדיג כתחביב ולא על מנת להפיק רווח כלכלי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

1. בהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכך בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולא או לחומרא מהמתחם.

2. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה, הוא העיקרון המנחה בענישה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה, מידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

3. **הערכים המוגנים** שנפגעו ממעשיו של הנאשם במקרה דנן, הינם ערך שמירת הטבע וערך השמירה על החי והצומח הטעון הגנה. חוק שמורות הטבע ותקנות שמורות הטבע נועדו לאפשר

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

שמירה על ערכי הטבע, על שמורות הטבע ועל המערכת האקולוגית, כמו גם על נופי הארץ. שמורת הטבע הים הדרומי הינה שמורה ייחודית כשהמאמצים לשמור על הערכים המוגנים הנמצאים בתוך השמורה על ידי הרשויות השונות, ובעיקר רשות הטבע והגנים, נעשית למען הציבור בכללו. מדובר בשמורה שהיא ייחודית לא רק בישראל אלא בעולם כולו ובמעשיהם של הנאשמים ישנה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים עליהם בא להגן החוק.

4. בדברי ההסבר להצעת החוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ב – 1962 עמד המחוקק על החשיבות הגלומה בערך שמירת הטבע:

"הצמח והחי, שיש בהם עניין של מדע ושל נוי, מהווים פינות תרבות בכל ארץ מתוקנת. בימינו, כשהמכונה והתכשירים הכימיים חודרים לכל מקום וכשאמצעי התובלה מאפשרים להגיע בקלות לכל פינה, נשקפת ביותר סכנת ההשמדה לצמחים ולבעלי חיים נדירים".

5. מחוות הדעת של ד"ר אסף זבולוני שהוגשה מטעם המאשימה, עולה כי כל דיג או שלייה של בעל חיים בשמורת טבע ימית מצמצמת את אוכלוסיית המין הנידוג ועלולה להפר את האיזון העדין שקיים במערכת האקולוגית ולגרום לתגובת שרשרת הפוגעת גם במינים שלא נפגעו ישירות מהפעולה. בנוסף, פעולת הדיג עצמה עלולה לגרום לנזקים נוספים, כגון הסתבכות חוטי הדיג בשונית שעלולה להוביל לשבירת אלמוגים או לפגיעה בבעלי חיים נוספים בשונית. בהקשר זה, צוין בחוות הדעת כי:

"פעולת הדיג בשמורת טבע מסכנת את השמורה ואת ערכי הטבע שבה ומאיימת על שונית האלמוגים, שעליה מנסים להגן ומשקיעים מאמצים רבים על מנת לשמרה".

6. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט' לחוק העונשין), יש לציין את חלקו העיקרי של הנאשם בביצוע העבירות, את הנזק הממשי שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות הינו נזק, בהתחשב בכך שנתפסו אצל הנאשם 9 דגים שמקורם בשמורה, את פוטנציאל הנזק הטמון בביצוע העבירות, שהינו רחב, כאמור לעיל, שכן פעול הדיג שביצע הנאשם עלולה להפר את האיזון העדין שקיים במערכת האקולוגית ולגרום לתגובת שרשרת הפוגעת גם במינים שלא נפגעו ישירות מהדיג, או להסתבכות חוטי הדיג בשונית שעלולה להוביל לשבירת אלמוגים ולפגיעה בבעלי חיים נוספים בשונית, הרקע לביצוע העבירה הינו עיסוקו של הנאשם בדיג, אך יובהר כי אף אם הנאשם עוסק בדיג כתחביב ולא למטרות רווח, אין בכך כדי להצדיק את ביצוע העבירות, וניכר כי הנאשם היה מודע למעשיו ויכול היה

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

להפסיקם בכל עת, ובפרט לאחר שהוזהר על ידי אזרחית תושבת המקום, אשר ציינה בפניו את האיסור בחוק, אך הנאשם בחר שלא לחדול ממעשיו.

7. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי **עצמת הפגיעה** במקרה דנא הינה ברף ה**בינוני**.

8. בהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכך בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשמת, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולא או לחומרא מהמתחם.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, וכללו רכיבים של קנס הנע בין 7,000-15,000 ₪ וענישה נלווית (ר' למשל: ת"פ 13-03-47596 מדינת ישראל נ' אוזן ואח' (29/09/16), ת"פ 15-08-42915 מדינת ישראל נ' סנג'רו (19/02/18), [ת"פ 1553/07](#) רשות שמורות הטבע נ' סייביץ (26/05/10), ע"פ 10-03-3889 אייל בן יאיר נ' רשות טבע וגנים (12/05/10)).

10. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה שלפנינו, לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ולמדיניות הענישה הנוהגת, **סבורני כי מתחם העונש ההולם, כולל עונש קנס הנע בין 7,000-15,000 ₪, לצד התחייבות כספית וחילוט כלי הדיג שנתפסו ברשות הנאשם.**

גזירת העונש ההולם

11. במקרה שלפניי, **לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא.**

12. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית. ביטוי פרקטי לאותה גישת ענישה, ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים אשר במקרים בהם הואשמו הנאשמים בביצוע מעשים דומים לאלו שבוצע הנאשם, ואף חמורים או קלים מכך, הם מצאו לנכון להשית עונשים שונים, כפי שהוצג דלעיל.

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

13. במסגרת השיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולי ההרתעה בגדרו של המתחם, בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנזק הרב שעלול להיגרם לערכי הטבע כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואחרים כמותו, ולצורך להיאבק בביצוע עבירות מסוג זה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. כמו כן, יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות, לא הביע צער או חרטה, ועולה הרושם כי אינו מבין לעומק את חומרת מעשיו.

14. מנגד, יש לתת את הדעת לחלופי הזמן מאת ביצוע העבירה, ולקחת בחשבון את הפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מהשתתפות קנס בסכום משמעותי, בשים לב לגילו של הנאשם ולמצבו הבריאותי והכלכלי, שכן לדבריו אינו עובד מזה תקופה ארוכה, ושרוי במצוקה כלכלית מאז פרוץ מגפת הקורונה ומצב החירום שפקד את ארצנו. לאור האמור לעיל, ועל אף שראוי היה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי ומעלה של מתחם הענישה, מצאתי להתחשב בנסיבותיו האישיות ולמקם את עונשו ברף התחתון של המתחם.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול וההרתעה, לצד השיקולים לקולא ביחס לנאשם בנסיבותיו, ולאחר שנתתי דעתי למתחם הענישה ההולם, למכלול הנסיבות ולטיעוני הצדדים, מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ולהשית עליו את העונשים הבאים:

קנס - קנס בסך של 10,000 ש"ח או מאסר למשך 40 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 10.4.21 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מיידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

התחייבות - הנאשם יתחייב כי הוא ישלם סך של 10,000 ש"ח, אם תוך שנתיים מהיום יעבור על עבירות נוספות בהן הורשע.

מוצגים - מורה על חילוט כלל המוצגים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

בית משפט השלום באילת

17 פברואר 2021

ת"פ 18-01-57344 מדינת ישראל נ' אוחיון

1

2

3

ניתנה והודעה היום ה' אדר תשפ"א, 17/02/2021 במעמד הנוכחים.

4

שי ברגר, שופט

5

6

7

הנאשם:

8

אני מצהיר כי אשלם סך של 10,000 ש"ח, אם תוך שנתיים מהיום אבצע עבירות נוספות בהן הורשעתי.

9

10

11

12

13

14

15

הוקלד על ידי איטה רוט